

Bergamasco I Sverige

I det här numret:

Ett konstigt år	Sid 1
Samarbete mellan hund och människa	Sid 2
Bergamascoträff i Vibäck	Sid 4

Inställda utställningar:
Stockholms hundmessa, My Dog i Göteborg och alla SGVK:s utställningar.

Ett konstigt år

Coronapandemin har slagit hårt mot hela världen. Alla har drabbats direkt eller indirekt. Även hundvärlden har tvingats ställa om. Utställningar och aktiviteter har ställts in. Stängda gränser förhindrar en del parningar. Detta drabbar naturligtvis numerärt små raser mest. Samtidigt är det fler än någonsin som passat på att skaffa hund och marknaden för insmugglade hundar och inte genomtänkta parningar ökar.

Allt detta är naturligtvis både positivt och negativt. Åtminstone har mina hundar varit glada över att jag jobbat mycket hemifrån. (I alla fall är det min tolkning.) Promenaderna har blivit fler och längre. Nu är det ju helt OK att vara den där konstiga människan som knallar runt ensam med sina hundar i skogen.

Vi är naturligtvis många som önskar att vi snart ska kunna återgå till det "normala". Frågan är vad detta nya normala är. Denna pandemin är naturligtvis inte den sista som far över världen.

I vilket fall som helst så finns det kanske en del frågor vi bör ställa oss.

Det kanske inte är så bra, vare sig för oss eller djuren, att flänga världen runt? Sjukdomsutbrottet i Norge förra året var ju en annan påminnelse om detta.

Fler och mindre utställningar kanske kommer att bli vanligare. (Är väl lite svårt med digitala utställningar?) Eller kanske drive-in?

Inseminationer kommer säkert att öka om det inte redan gjort det.

Mer hemarbete kommer säkert att öka efterfrågan på hundar, även om risken också finns att det snart dyker upp många omplaceringsfall.

En ny, skrämmande och spännande framtid går oss till mötes.

Ta hand om er och era hundar.

(Katarina Hallefjord)

Samarbete mellan hund och människa

Vi har alla olika syn på hur vi vill ha våra hundar, hur vi vill uppfostra, vilken grad av olika saker vi vill ha. Personligen tycker jag om att jobba mycket med min hund, och då menar jag i detta fall, inte, arbete = vallning utan olika typer av uppdrag, tricks, kroppskontroll, balansövningar, gå fint träning eller vad det nu kan vara.

Många bergamasco är allt från väldigt självständiga till självständiga, men vi ägare vill ofta ha ett samarbete eftersom det ger en mer följsam hund som inte "hittar på" så mycket själv- utan oss.

Det ligger i bergamascons arbetsbakgrund att vara ganska självständig, den ska ju vakta sin flock får med stöd av herden, men den måste kunna ta egna beslut om herden är på annat håll just då. Om ett lamm vandrar åt fel håll måste hunden kunna vända det tillbaka till flocken, till exempel. Det är med andra ord helt normalt att bergamasco är självständiga. Men det här är inte så svårt att ändra på om man vill ha en hund med mindre självständighet, utan att förändra hundens sätt att vara!

Min Alba var väldigt självständig som åtta veckors valp, hon klarade allt väldigt bra utan mig - sedan kom hon tillbaka och meddelade att "nu har jag gjort detta, visst var jag duktig?" Jag tyckte inte det var så bra, framförallt inte i vissa lägen.

Jag gjorde en plan, satte ett mål för att jobba med detta. Målet var att inom fyra veckor skulle hon välja mig istället för att göra själv, vi skulle göra tillsammans. Eftersom hon var så ung blev planen väldigt, väldigt enkel. Vi skulle leka olika lekar varje dag som gick ut på att vi gjorde tillsammans. Varje dag fick en lek, olika varje dag under dessa veckor. Sedan utvärderade jag

om jag hade nått mitt mål? Det hade jag! Nu kom Alba till mig på promenaden och kollade så att vi hängde ihop, hon var aldrig långt borta, nu menar jag 2-5 meter från mig. Hon kom ofta och bad om bus. Yes, vi var där jag ville.

Efter denna intensiva lekperiod har jag underhållit detta samarbete med olika övningar. Inte varje dag, men flera gånger i veckan. Det här arbetet med att öka samarbetet – om du vill det – är aldrig för sent att starta upp. Men du ska vara beredd på att det tar tid, men det är verkligen jätteroligt!

Det jag tycker är bäst att börja med är lekar, kampek, jaktlek, dragkamp, brottning med mera. Jag vill ha en hund som vill leka tillsammans med mig, gärna bjuda upp till lek eller be mig hitta på något. Om hunden inte tycker lekar är roligt är det väldigt bra att lära dem att det är roligt. Det kan man göra genom att testa olika lekar, se vilken som hunden går igång något lite på, och sedan belöna för att den hakar på. De flesta hundar kan inte

motstå jaktlek, då jakten finns hos nästan alla hundar.

Jag lockar gärna den lite svårstartade hunden med ett karningskinn i lagom storlek som är fäst vid en expander. Låter dem jaga på olika sätt, fånga och dra i det. Tycker de att det är småskoj får de hålla på en stund – innan de tröttnar bryter jag på ett fint sätt och ger en godis.

Andra samarbetsövningar är olika nosövningar, balansövningar, övningar i kroppskontroll, tricks-träning bland annat.

En enkel nosövning:

Ta en sak, vad som helst, som du tar i och plockar med så att den luktar mycket av dig. På promenaden "tappar" du den och ber hunden leta upp den. I början på ett väldigt enkelt ställe utan störningar och så att den ligger nästan synlig. I början är det frågan om att starta igång intresset för att hitta allt vi tappar. När hunden hittar kommer en superbelöning. Vad vill din hund ha då?

En samarbetsövning

Denna övning kan användas på många sätt, till att bara ha något att göra, till att ge hunden ett uppdrag vid hundmöten i stället för att fokusera på den mötande hunden. Ett tricks som är kul att göra samtidigt som man kan göra den till en stretching övning.

Hunden ska lockas upp med framtassarna på en grind, en dörr, ett träd, en stock eller annat. Om man använder något som kan få tassavtryck, tänk på att inte göra detta så det kan störa icke hundägare. Locka hunden upp mot det du vill att den ska sätta tassarna mot, med hjälp av en godbit. När hunden förstår och gör rätt åtta gånger av tio kan du lägga till din signal.

Om någon övning är oklar, hör av dig så förklarar jag mer.

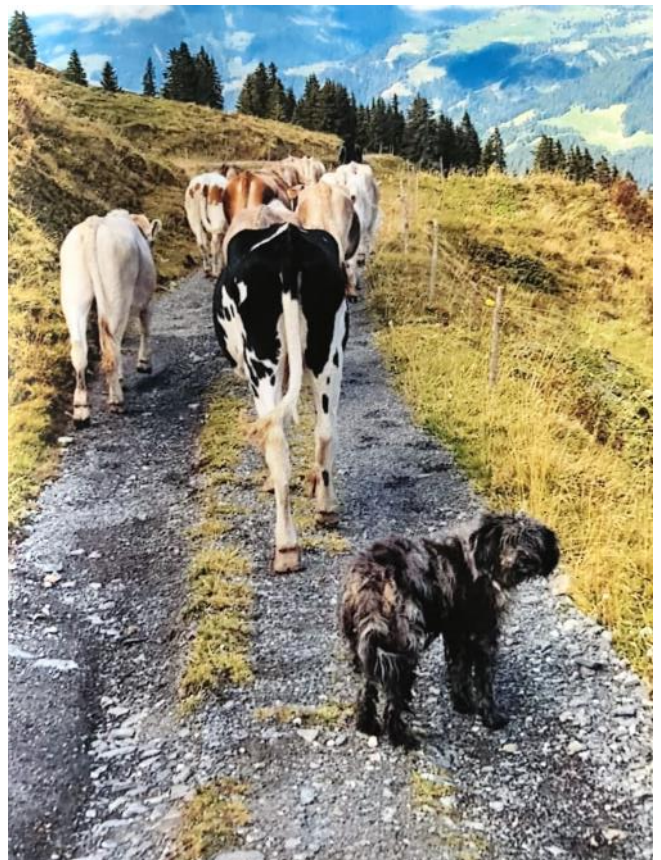
Lycka till med din träning!

(Ingela Andersson, hundterapeut och instruktör)

Det går tydligen lika bra med kor— arbetande bergamasco i Schweiz

**“DE VET INTE
HUR MAN
TALAR, MEN DE
KAN DELA DIN
TYSTNAD.” ~
ANONYM.**

Bergamascoträff i Vibäck

I mitten av september samlades vi till en bergamascoträff i Vibäck utanför Oxelösund. Naturligtvis var det coronasäkrat. Vi fick tillbringa ett par underbara, soliga dagar tillsammans med våra hundar. Många erfarenheter utbyttes, hundar inspekterades och nya kontakter knöts. Extra roligt var att det var så många nya bergamascoägare som hade hört om kallelsen. Ett stort tack till er som ordnade träffen.

Rasklubben BIS

Ordförande: Ingela Andersson
 Vice ordförande: Urban Dufva
 Sekreterare: Katarina Halleford
 Kassör: Hans Lindquist
 Avelsansvariga: Anlta Lindqvist, Katarina Szabo
 Övriga ledamöter: Inger von Silvers, Magdalena Larsson

E-post: Info@bergamasco.se
 Ansv. Utg. för BIS-Bladet:
 Katarina Halleford
 Tel: 070-2783011

Rebel coat– Heart of gold

**Vi finns på nätet:
www.bergamasco.se**

Rasklubben Bergamasco i Sverige (BIS) startade i april 2007. Den är en klubb för den alpina herdehundsrasen Pastore Bergamasco. Klubben syftar till att främja en sund avel och att öka intresset för rasen i Sverige. Man skall tillvarata anslutna bergamascoägarers intresse i frågor om rasen.

På valpronten intet nytt

Just nu är det inga valpar på gång i Skandinavien. Men det görs lite försök både i Sverige och Danmark. Tikar som vägrar löpa verkar vara problemet. Men håll utkik. Kanske det dyker upp lite "julklappar".

En riktigt God Jul önskas er alla och med en förhoppning om ett något så när "normaliserat" 2021

